

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra FISKEREN I NEMI

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN, 1940, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312758677632/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

„Mit Garn er let, men Dit er tungt som Guld!”
Udbrod Gjovanni over Baaden,
„Godt at vi dele, Pjetro! Een er Lykken huld,
Desmindre føler da den Anden Braadden!
Brug dine stærke Arme, Pjetro! frisk!
Det skinner som en vældig Fisk,
Men stille ligger den mod Fiskens Vane,
Op med den! – ha! det er et Sølvskjold, per Diane!”

Et herligt Værk det var fra Oldtids Stund,
Som atter opsteg fra de Døde;
Medusas Slangehoved paa den blege Grund
Saae Fiskerne forstenende imøde.
Men Pjetro krysted med afstendig Lyst
Det kolde Sølv til Mund og Bryst:
„Gjovanni!” skreg han med fortvivlet Mine,
„Jeg slipper Skjoldet ej, men Baad og Garn er dine!”

Da blev den Andens Kind saa hvid som Sne,
Og Haanden famled under Klædet:
„Spøg ikke, Pjetro! Hver sin lige Ret skal skee,
Hvis Du vil komme levende fra Stedet!”
„Hvad Ret!” skreg Pjetro rasende, „hvad Pagt!
Bort fra mig, tag dit Liv tagt!”
Og Kniven blinked, tyst og grunt var Mødet,
Og Baaden gynged voldsomt op og ned ved Stødet.

Da Natten svandt, og Morgenen brød frem,
Og Duggen stod paa Blad og Grene,
Klang atter Aareslag, og Baaden vendte hjem;
– Men taus i Baaden Pjetro sad alene;